

MOČERADI

Avtor:

Lev Mastnak Trobentar

lev.trobentar@gmail.com

OSEBE

JAN ŠČUKAČ (35):

Zaslišani

DRAGO KLJUNAČ (40):

Zasliševalec

*(Majhen prostor, ki spominja na zasliševalnico.
Na sredi prostora je majhna steklena miza in dva
udobna naslonjača, na steni je veliko stekleno
ogledalo in ob njem omara. Za mizo sedita JAN ŠČUKAČ in
INSPEKTOR*

*DRAGO KLJUNAČ. Inšpektor ima srajco s kravato. Jan pa je
oblečen v ohlapen pullover.
Inšpektor si nekaj zapisuje v beležko.)*

JAN ŠČUKAČ

Kdo ste? Želim govorit z odgovornim.

DRAGO KLJUNAČ

Brez skrbi. Sem odgovorna oseba tukaj. Drago Kljunač
je moje ime.

(Ponudi mu roko.)

JAN ŠČUKAČ

Jan Ščukač.

DRAGO KLJUNAČ

Čakajte samo trenutek, da vklopim snemalnik.

*(Drago iz žepa povleče snemalnik zvoka. Prižge
ga in odloži na mizo pred Jana.)*

DRAGO KLJUNAČ

Policijski inšpektor, Drago Kljunač. Datum je 23.
februar. Zasliševanje Jana Ščukača, prvič. Torej,
Jan. Povejte mi še enkrat kaj se je zgodilo? Kje ste
Bili?

JAN ŠČUKAČ

V Snežniških gozdovih.

DRAGO KLJUNAČ

Zakaj ste bili tam in kaj ste počeli?

JAN ŠČUKAČ

No torej... Jaz in še štirje prijatelji smo se dobili
v gostišču pri Snežniških gozdovih. Želeli smo se
povzpeti na Snežnik. Hodili smo ob potoku.
Bilo je precej zaraščeno in zelo blatno ...
Zagledali
smo majhen vhod v rov ... in nekoga v njem.

DRAGO KLJUNAČ

Mi lahko opišete, kako je ta oseba izgledala?

JAN ŠČUKAČ

Nisem mogel videt celega obraza, ker je imel kapuco.
Oblečen je bil v temno haljo. Temno sivo. Spomnim
se nenavadno sijočih oči. Zdi se kot da je nosil
masko...
Imel je črn, povsem črn obraz... Prosil nas je za
pomoč. Tin je prišel do njega, a ta... Ta stvor,
ga je nenadoma zagrabil in mu pod vrat prislonil
nož.

DRAGO KLJUNAČ

Vas je bilo strah?

JAN ŠČUKAČ

Norec je grozil, da ga bo ubil, če pridemo
bližje. "Nobenih nenadnih gibov." nam je ukazal... in
Tina... Tina je porinil v rov in šel za njim.

DRAGO KLJUNAČ

Ste poklicali policijo?

JAN ŠČUKAČ

Ne... ni bilo signala... Žiga je hitro šel za njima
v rov... Ostali pa smo mu sledili... Zadnji sem šel
skozi ... Vhod v rov je bil temen in ozek... Tla
so bila blatna in vlažna... Drselo mi je... Srce
mi je tako bilo,
da sem mislil, da ga bo razneslo ... Pred sabo pa
sem
lahko videl le obris Lukovega hrbta. Ne spomnim se
koliko časa smo tako tekli... Luka se je ustavil
... Skoraj bi se vanj zabil... Počepnil je in šel
počasi naprej... Takrat sem zagledal Jureta in
Žigo kako čepita ob skali in previdno pogledujeta
izza nje... Pokleknil sem poleg njiju ... Izza
skale je prihajala svetloba...

DRAGO KLJUNAČ

Ja? Kar počasi. Kaj ste videli?

JAN ŠČUKAČ

Več pošastnih stvorov je bilo...v temnih haljah.

DRAGO KLJUNAČ

Pošastnih stvorov?

JAN ŠČUKAČ

Ne znam si razložiti, kaj so bili. Pretemno je bilo, ... Spomnim se samo nečloveško sijočih oči in črnih obrazov z rumenimi lisami... Sedeli so v krogu ... Na sredini pa je bil temen kovinski kotel. Videti je bilo, kot da imajo nekakšen obred... Enoglasno so vzklikali... "Salamandra Salamandra"... Nihče si ni znal razložiti kaj gledamo...

(Drago si zdolgočaseno zapisuje v beležko.)

DRAGO KLJUNAC

Kaj ste videli potem?

JAN ŠČUKAČ

Tinu je nekdo od tistih stvorov tiščal pod vrat nož... in, in ... Vodil ga je proti kotlu ... In tam je stal še eden... V rokah je imel nekakšno ... zajemalko. Zajel je v kotel ... in potegnil ven neko ... sijočo ... sijočo zeleno tekočino... in nato je izpil... naredil je velik požirek... in potem ... Potem je znova zajel tekočino iz kotla in jo ukazal pit še Tinu... Spomnim se... Slišal sem ga... Rekel mu je: "Pij, brat Salamandra."

DRAGO KLJUNAC

In Tin je pil?

JAN ŠČUKAČ

Ne ... Mislim, upiral se je ... Na vso moč se je upiral in vpil, da ne bo... A so mu na silo odprli usta in tekočino ... zlili vanj ... Kričal je ... Na ves glas je zakričal...

DRAGO KLJUNAC

Zakaj je kričal?

JAN ŠČUKAČ

Tekočina... Razžirala ga je pri živem telesu...

DRAGO KLJUNAC

Kaj? In vi ste samo stali tam in gledali?

JAN ŠČUKAČ

Ne, a opazili so nas. Takrat sem jih šele bolje videl. To niso bili ljudje... Izgledali so kot nekakšni kuščarji... Kot kakšni močeradi...

DRAGO KLJUNAČ

Močeradi?

JAN ŠČUKAČ

Ja...

DRAGO KLJUNAČ

Če vi tako rečete. Kaj ste storili potem?

JAN ŠČUKAČ

Zbežal sem... Tekel sem... Še nikoli me ni bilo tako strah ... slišal sem krike... za sabo... Grozno vpitje prijateljev...

DRAGO KLJUNAČ

Pustili ste jih same?

JAN ŠČUKAČ

Kaj pa bi lahko naredil? Moral sem po pomoč...

DRAGO KLJUNAČ

In potem?

JAN ŠČUKAČ

Uspelo mi je prit do izhoda... Ves čas me je bilo strah, da me bo kaj od zadaj zagrabilo in potegnilo nazaj... Tekel sem po isti poti. Nikjer nisem videl žive duše... Slišal sem samo lastno sopihanje in lomljenje vej... A nisem se ustavljal... Končno sem zagledal svoj avto... Vozil sem do sem brez ustavljanja... Za mano prihajajo... Vem, da prihajajo... Vse nas bodo pobili.

DRAGO KLJUNAČ

Pomirite se. Nihče ne bo nikogar ubil.

JAN ŠČUKAČ

Ne zmišljujem si, vem kaj sem videl. Sem prihajajo. Vsi smo v nevarnosti. Ustaviti jih je treba, preden nas dosežejo.

DRAGO KLJUNAČ

V redu, v redu, par močeradov bomo pa že ustavili...

JAN ŠČUKAČ

Norčujete se.

DRAGO KLJUNAČ

Malo preveč filmov gledate. Povejte, ste pred ali med

vašim pohodom uživali kakšne substance?

JAN ŠČUKAČ

Kakšne substance?

DRAGO KLJUNAČ

Bom drugače zastavil vprašanje. Ste v tistem gostišču pili kakšno žganje?

JAN ŠČUKAČ

Malo sem spil Močeradovca. Ampak res malo. Samo eno šilce...

DRAGO KLJUNAČ

In ste pred ali po tem pili še kako drugo alkoholno pijačo?

JAN ŠČUKAČ

Ja sem. Pivo. Dva kozarca. Ampak nisem bil pijan. Prišežem. In kaj ima to veze?

DRAGO KLJUNAČ

Močeradovec v kombinaciji z drugimi alkoholnimi substancami, lahko povzroča halucinacije in okrepi stanje opitosti.

JAN ŠČUKAČ

Zakaj mi nočete verjeti? Morda so že med nami, morda so že tu... morda so povsod okrog nas.

DRAGO KLJUNAČ

Morda... Lahko kdorkoli potrdi vašo zgodbo?

JAN ŠČUKAČ

... Ne.

DRAGO KLJUNAČ

Kako pa potem pričakujete, da vam bo kdorkoli verjel? Skušate me prepričati, da obstajajo bitja, ki lahko prevzamejo človeško obliko... in da so ta bitja povsod okrog nas. Se vam to ne zdi niti malo neverjetno?

JAN ŠČUKAČ

Seveda, se zavedam, da se sliši neverjetno... A morate mi verjeti. Prišežem, da govorim resnico. Vem, kaj sem videl...

DRAGO KLJUNAČ

Lahko dokažete, kar ste videli?

JAN ŠČUKAČ

... Lahko.

(Jan izpod mize privleče stekleničko polno sijoče zelene tekočine in jo položi pred Draga.)

DRAGO KLJUNAČ

Kaj? Kako? ... Je to...

JAN ŠČUKAČ

Ja, taista zelena tekočina, ki se je nahajala v tistem rovu in je ubila mojega prijatelja. Scheelejeva oziroma Schlossova zelena. Bakrov vodikov arzenit oziroma CuHAsO_3 .

DRAGO KLJUNAČ

CuHAsO_3 ?! To ni mogoče. Kako ste jo dobili?

JAN ŠČUKAČ

Nekaj sem je našel na tleh, zato sem jo zajel in vzel s seboj kot dokaz.

DRAGO KLJUNAČ

Ne verjamem. Dokažite, da je res in jo spijte.

JAN ŠČUKAČ

Ne... Ubilo bi me.

DRAGO KLJUNAČ

Pomirite se, nič se vam ne bo zgodilo. Ta tekočina je povsem neškodljiva. Naredite požirek.

JAN ŠČUKAČ

Se vam je zmešalo? Ne bom. Ne morete me prisilit.

(Drago vzame kozarec in sam naredi požirek. Jan ga zgroženo gleda.)

JAN ŠČUKAČ

Ne, to ni mogoče.

DRAGO KLJUNAČ

Saj ste sami videli, da je. To ni noben strup. Vse ste si samo domišljali. Paranoičen ste, Jan Ščukač.

JAN ŠČUKAČ

Ne, lažete. Vi ste eden izmed njih. Vi ste močerad. Ubili ste moje prijatelje in zdaj boste še mene.

DRAGO KLJUNAČ

Ne verjamete? Potem jo pa poskusite še sami.

JAN ŠČUKAČ

Vi ste nori.

DRAGO KLJUNAČ

Spijte. Česa se tako bojite?

JAN ŠČUKAČ

Dajte to proč od mene.

DRAGO KLJUNAČ

Dajte. Dokažite mi, da se motim. Lahko to storite?

JAN ŠČUKAČ

Ne... Ne. Ne morem...

DRAGO KLJUNAČ

Tako je, ne morete. Zato ker se nič od tistega ni zgodilo. Nobenih močeradov ni. Vse je samo v vaši glavi. Vse je samo del vaše domišljije.

JAN ŠČUKAČ

Ampak... Moji prijatelji ...

DRAGO KLJUNAČ

Samo domišljate si, da so mrtvi, ker se vas izogibajo.

JAN ŠČUKAČ

Ampak ... To ne more biti res...

DRAGO KLJUNAČ

Lahko dokažete, da se motim? Lahko dokažete obstoj tistih stvorov?

JAN ŠČUKAČ

Ne, ne morem...

(Jan spusti glavo na mizo. Nekaj časa mirujeta. Drago pogleda na uro. Nato vzame snemalnik zvoka in ga ustavi, ter pospravi nazaj v žep.)

DRAGO KLJUNAČ

Hvala, vam. To bo vse za danes.

JAN ŠČUKAČ

Hvala, doktor. Se vam zdi, da napredujem?

DRAGO KLJUNAČ

Ja. Lahko ste ponosni. Danes sva naredila napredek. Vaše stanje se počasi stabilizira. Ne bo več dolgo in bova dosegla preboj.

JAN ŠČUKAČ

Kaj res?

DRAGO KLJUNAČ

Vsekakor. Le še par seans psihodrame odigrava in prepričan sem, da se vam bo stanje popolnoma stabiliziralo.

JAN ŠČUKAČ

Joj, najlepša hvala, doktor, zelo ste me pomirili.

DRAGO KLJUNAČ

Odlično. Vse bo dobro, boste videli. Lep dan, želim.

JAN ŠČUKAČ

Hvala, doktor. Lep dan tudi vam. Nasvidenje.

(Jan zapusti prostor skozi vhodna vrata. Drago si še nekaj zapiše v beležko. Z mize vzame prazno stekleničko zelene tekočine in jo zamišljeno pogleda. Vstane in se z njo in beležko v roki sprehodi do omare ob steni. Odpre jo in vanj pospravi predmeta. Nato iz omare vzame veliko steklenico polno Scheelejeve zelene tekočine. Odpre jo in naredi zajeten požirek. Pri tem mu oči močno zasijejo. Steklenico zapre in vrne v omaro. Sprehodi se do vhodnih vrat, ugasne luči in zapusti prostor.)